

- умовами праці.

Методика дослідження забезпечена інструкцією.

В цілому, результати констатуючого експерименту свідчать про необхідність спеціально організованої роботи по формуванню у майбутніх фахівців професійних орієнтацій. З цією метою нами розробляється спеціальна цільова комплексна програма, спрямована на виховання студентів як майбутніх фахівців, котра передбачає чітке визначення цілей та засобів їх реалізації відповідно до курсу навчання.

УДК 004.9

ТЕХНОЛОГІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У МЕДИЦИНІ

Антонов В.М.

Національний технічний університет України «КПІ», Українська Академія Акмеології

Ключові слова: медицина, дистанційне навчання, технологія, знання, модель.

Мета. Розробка та впровадження нової технології дистанційного навчання у медицині.

Метод. Автором використовується інноваційний кібернетично-акмеологічний метод, що полягає у аналізі морфо-фізіологічної організації людини та досліджує потенційно-ресурсні можливості людини, індивідуально-типичні варіанти єдиної природи особистості як біологічного виду, який сформувався у процесі соціально-історичного розвитку і констант поведінки людини.

Автором розроблена комп'ютерна модель дистанційного навчання, яка покладена в основу проектування концептуальної схеми акме-ІС і забезпечує реалізацію таких елементів: статична парадігматика знань, динамічна інформація, синхронна парадігматика матеріальних форм, динамічна синтагматика матеріальних форм тощо. Перелічені елементи попарно зв'язані двома вимірами-дихотоміями: зміст - форма, статика - динаміка. Модель також призначена для дослідження процесів аналізу і синтезу тексту (змісту дистанційних процесів) у мозку людини з метою ефективності засвоєння матеріалу. Модель базується на парадигмах лінгвістичного моделювання: епістемологічні, онтологічні; гіпотетичного моделювання; відтворюючих моделях: лінгвістичні, інженерно-лінгвістичні, лінгво-дидактичні.

Отримані результати. Розроблена модель технології дистанційного навчання для побудови ЛКК медичного працівника.

Висновки. Реалізація моделі і технології дистанційного навчання дозволяє поліпшити якість викладання та засвоєння вивчаємого матеріалу.

УДК 378.016:616-053Ю2-07]-048.63

СИМУЛЯЦІЙНА МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОПЕДЕВТИЧНОЇ ПЕДІАТРІЇ

Пашенко І.В., Круть О.С., Підкова В.Я., Кизима Н.В., Пацера М.В.

Запорізький державний медичний університет

Ключові слова: стимуляційна методика, пропедевтична педіатрія, пребрифінг, дебрифінг.

Сучасна концепція навчання потребує розміщення студента в центрі освітнього процесу, перевтілення його з пасивного слухача в активного партнера педагога. Особливістю сучасних освітніх технологій є застосування комбінації різних видів інформації: від традиційних до інноваційних. Педагогічні технології, що застосовуються на клінічних кафедрах, повинні забезпечити компетентність майбутнього лікаря, формування у спеціаліста знань, навиків, вмінь, які створюють реальну базу розвитку сучасної медицини.

Успішність вирішення цього завдання залежить від когнітивних здібностей студентів, мотивації до навчання, готовності студентів до участі в нових педагогічних технологіях.

В сучасних умовах найбільшу ефективність засвоєння знань можливо отримати при застосуванні 3 етапів навчання: I етап – засвоєння теоретичного матеріалу; II етап – формування навиків і вмінь з використанням високотехнологічних тренажерів; III етап – вирішення ситуаційних завдань, максимально наближених до реальних, та симуляційне моделювання алгоритму дій лікаря при певній клінічній ситуації.

Мета дослідження: оцінка ефективності використання симуляційного навчання при вивченні пропедевтичної педіатрії.

Після теоретичної підготовки з студентами проводився пребрифінг – ознайомча бесіда, під час якої студентів знайомили з ввідною інформацією та інструкціями. Далі проводилось симуляційне навчання з аналізом клінічного випадку, де студенти з допомогою викладача шукали шляхи вирішення проблеми і засвоювали необхідні практичні навички. Завершальним етапом симуляційного навчання був дебрифінг (від англ. debriefing – обговорення після виконання завдання), де проводився аналіз дій і набутого досвіду, для забезпечення зворотного зв'язку оцінювання якості виконання завдання. Використання симуляційного навчання позитивно сприяло зацікавленості студентів в засвоєнні знань, навиків і вмінь, формувало навички командної роботи.

Висновок: в сучасних умовах для підвищення мотивації студентів при вивченні пропедевтичної педіатрії необхідно, окрім традиційних, впроваджувати також інноваційні методи навчання, такі, як симуляційний метод, що сприятиме клінічній компетентності майбутніх лікарів.

УДК 37.016:53:004.9:378.096[61:378.4]477.64-25

АНАЛІЗ МОЖЛИВОСТЕЙ СТРУКТУРОВАНОГО ПРЕДСТАВЛЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ІНФОРМАЦІЇ НА ПРИКЛАДІ ВИВЧЕННЯ ЗАГАЛЬНОЇ ФІЗИКИ НА ПІДГОТОВЧОМУ ФАКУЛЬТЕТІ ЗАПОРІЗЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Прокопченко О.Є., Кожан О.Є., Біляк Н.С., Іванченко О.З.

Запорізький державний медичний університет

Ключові слова: методика викладання, фізика, структуроване представлення інформації.

В публікації представлено і проаналізовано проблеми та можливості структурованого представлення учбово-навчальної інформації з основ загальної фізики на підготовчому факультеті Запорізького державного медичного університету. Курс загальної фізики викладається слухачам-іноземцям, починаючи з 12 тижня навчання. Обсяг курсу становить: практичні заняття 70 годин, лекції 20 годин. Курс фізики впроваджується паралельно із вивченням мови комунікації. Безумовно, цей факт вимагає використання додаткових методичних підходів і ресурсів, в тому числі, структурованої форми представлення навчального матеріалу, що мало б сприяти, в цілому, оптимізації навчального процесу. Викладання основ фізики на підготовчому факультеті об'єктивно обмежене як рівнем базових знань з фізики та комунікаційними можливостями слухачів-іноземців (мова комунікації українська, російська), так і загальним рівнем довузівської підготовки з окремих дисциплін, а також мовними, культурними особливостями і традиціями студентів-слухачів підготовчого факультету. На думку авторів, процес вивчення основ фізики ускладнюється за умов відсутності у слухачів-студентів достатньо сформованої словарної та термінологічної (лінгвістичної) бази і навичок спілкування на мові викладання дисципліни. Разом з цим, паралелізм вивчення мови комунікації та фізики сприяє формуванню та розширенню бази